



UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Tribunal Poenitentiae Sev Libri Dvo Prior De Poenitente Ut Reo Posterior De Confessario Ut Judice

Stoz, Matthäus

Anno M.DC.LXXXIX.

§. 6. An ante injunctam poenitentiam?

urn:nbn:de:hbz:466:1-37144

habet, & eam conditionatè repetit, sed ideò tantùm, ne DEUM vel proximum lædat, peccat tantùm venialiter. Tamb. de Sacram. l. 1. cap. 1. §. 3. n. 3. Quod si scrupuli aliquem reddant ita perplexum, ut tam repetere, quàm non repetere formam putet hïc & nunc esse peccatum, tunc fieri potest, ut repetendo nihil omnino peccet, utpote ratus id esse minus malum, quàm non repetere.

§. VI.

An ante injunctam pœnitentiam?

87. Absolutio primùm dari debet, postquam pœnitens sua peccata integrè enarravit, integritate saltem formali, si non possit etiam integritate materiali, sicut sæpe non potest juxta dicta *sup. p. 3. à n. 56*. Dari solet communiter primùm post injunctam pœnitentiam; sed quia de hoc nullum habemus præceptum, neque apparet, consuetudinem illam esse obligatoriam, ideo peccatum non est, prius absolvere & postea pœnitentiam injungere. Graviter autem peccat Confessarius, si pœnitentem, cujus Confessionem excepit, possit juxta probabilem aliquam sententiam licitè absolvere, & tamen absque justa & gravi causa recusat absolvere. Ratio, quia hoc est saltem contra Charitatem; & sæpe etiam contra Justitiam, quia lædit Jus, quod pœnitens per confessionem legitime factam acquisivit ad absolutionem; injustè quoque ei imponit onus eadem peccata iterum confitendi. Bonac. *cit. Diss. 5. q. 7. p. 4. §. 2. n. 18*. Et verò etiam Jodex foret, etiam peccat, si causâ sufficienter cognitâ sententiam, quam sine inco modo ferre potest, recuset ferre, vide *infra n. 107*. ubi

etiam dicitur, an liceat vel expediat differre absolutionem; de quo jam supra quodamque fufius actum est. *l. 1. p. 2. à n. 107*.

§. VII.

Danda à Confessaria percipiente omnia.

88. Confessarius, cum dat absolutionem, non est necesse, ut habeat in memoria distinctè peccata, de quibus se pœnitens accusavit; sed sufficit, si meminerit confusè; & in genere notum sibi habeat saltem statum pœnitentis pro illo tempore. Bonac. *cit. Diss. 5. q. 5. sect. 2. p. 3. n. 15. Et seq.* modò tamen antea, cum pœnitens ea enarravit, singula mortalia distinctè audiverit & intellexerit. Nam sicut Jodex de causâ incognita non potest legitime ferre sententiam; ita nec confessarius ab iis, quæ non audivit, vel non intellexit, potest ritè absolvere. Quando ergo rationabiliter præsumere potest, id, quod non percepit, esse speciem vel numerum alicujus peccati mortalis, tenetur tanquam Jodex & Medicus ex officio suo monere pœnitentem, nullo habito cujuscunque personæ respectu, ut repetat; & si quidem de aliquo peccato nihil prorsus percepit, debet statim jubere, ut repetatur, ne pœnitens cogatur deinde etiam aliqua mortalia ex bene perceptis iterum confiteri. Si genus peccati mortalis, sed absque specie vel numero, sit perceptum, tunc aliquibus videtur melius esse, si etiam statim de eo interrogetur pœnitens; aliis, si primùm in fine; vide Dicastillo *de Pœnit. Diss. 10. n. 496*. Quod si rationabiliter dubitet Confessarius, an id, quod non percepit, sit